

kun de børsnoterede pengemarkedsinstrumenter samt - noterede og unoterede - indlånsbeviser (certificates of deposit) og commercial papers, der er omfattet af bestemmelsen. Ved commercial papers forstås omsættelige kortfristede gældsbreve med løbetid fra 7 til 270 dage, i Euromarkedet dog op til 365/366 dage, udstedt fortrinsvis af private selskaber, og normalt med et mindste pålydende på USD 500.000. Kontrabøger eller lignende uden tilknytning til pengemarkedet er ikke omfattet af definitionen. Der henvises i øvrigt til kapitel 14, hvor virksomhed som pengemarkedsmægler er reguleret.

Futureslignende instrumenter, jf. § 2, stk. 1, nr. 6, omfatter kontrakter, som afregnes kontant på grundlag af et af følgende elementer: rentesatsen eller valutakursen, kursen på et værdipapir eller et andet indeks, der gælder for værdipapirer.

§ 2, stk. 1, nr. 7, omfatter fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), hvilket vil sige aftaler, der med basis i en referencerente fastlægger renten for en given fremtidig periode. FRA-kontrakter har egenskaber svarende til rentefutures, herunder CIBOR-futures, og afregnes ligeledes kontant på udløbets tidspunkt, ved at køber henholdsvis sælger af kontrakten kompenserer modparten for forskellen mellem den aftalte rente og referencerenten. FRA-kontrakter adskiller sig p.t. typisk fra futures ved i Danmark ikke at være børsnoterede og ved ikke at være garanterede af clearinghuse (i Danmarks tilfælde af Garantifonden for Danske Optioner og Futures). CIBOR er Copenhagen Inter Bank Offered Rate, dvs. udlånsrenten på Eurovalutaer i interbankmarkedet i København.

Swap betyder at bytte. En swap er en selvstændig finansiel transaktion, der kan benyttes til omlægning af rente- og valutabasis for såvel passiver som aktiver.

Rente- og valutaswaps samt swaps på aktier og aktieindeks i § 2, stk. 1, nr. 8, er kendetegnet ved aftaler om enten udveksling af rene rentebetalinger eller udveksling af hovedstole og rentebetalinger denomineret i forskellig valuta. Rente- og valuta-swaps som her angivet omfatter alene de såkaldte låneswaps i modsætning til de såkaldte korte valutaswaps, hvor der udveksles likviditet mod sikkerhed i fremmed valuta. Ligesom swaps anvendes i forbindelse med rentebærende instrumenter, kan swaps på tilsvarende måde anvendes i relation til aktier og aktieindeks.

Råvareinstrumenter m.v., der svarer til det engelske begreb »commodities« i § 2, stk. 1, nr. 9, er f.eks. afledte finansielle instrumenter, hvis værdi fastsættes på grundlag af nærmere bestemte råvarepriser eller andre prisindeks uden hensyntagen til, om de er

med levering eller kontantafregning. Der kan være tale om afledte kontrakter på egentlige råvarer, metaller og landbrugsvarer m.v. Råvareinstrumenter er inddraget under værdipapirhandelsloven, selvom disse instrumenter ikke er omfattet af investerings-servicedirektivet. Jf. i øvrigt § 1, stk. 2, og bilag 1, afsnit B, til forslag til lov om fondsmæglerelskaber, hvoraf det fremgår, at investeringservice i denne lovs forstand ligeledes omfatter tjenesteydelser i forbindelse med råvareinstrumenter.

§ 2, stk. 1, nr. 10, omfatter udover værdipapiroptioner og optioner på aktie- og obligationsindeks også valuta- og renteoptioner.

En option er en kontrakt, der giver ejeren (køberen) retten til, men ikke pligten til, at købe eller sælge et finansielt instrument eller en valuta til en aftalt pris på et aftalt fremtidigt tidspunkt. Sælgeren er naturligvis forpligtet til at opfylde ejerens ret. Der findes følgende typer optioner:

- 1) Call option: Ret til at købe.
- 2) Put option: Ret til at sælge.

Med § 2, stk. 1, nr. 11, har man ønsket at inddrage handel med pantebreve under de regler, som gælder for handel med og rådgivning vedrørende værdipapirer. Hovedområdet for § 2, stk. 1, nr. 11 er det ordinære pantebrev med pant i fast ejendom, f.eks. sælgerpantebrevet udstedt med Justitsministeriets formular A og ordinære pantebreve med pant i løsøre udstedt med Justitsministeriets formular C. Uden for nr. 11 falder ejerpantebreve med pant i fast ejendom eller løsøre samt pantebreve, der ifølge bestemmelse i pantebrevet ikke er omsætteligt, f.eks. visse pantebreve udstedt til realkreditinstitutter.

Med § 2, stk. 1, nr. 12, er det sikret, at nye instrumenter og kontrakter, som måtte fremkomme, efter Fondsrådets bestemmelse kan inddrages under loven, således at en lovændring ikke vil være nødvendig. Det er ikke muligt mere præcist at angive, hvilke instrumenter og kontrakter, der i fremtiden vil have sådanne karakteristika, at der vil være behov for at inddrage dem under værdipapirhandelsloven. Men der kan bl.a. blive tale om instrumenter og kontrakter, som relaterer sig til foreningslicenser og indeks af forskellig art, f.eks. katastrofe- og regnvejrsindex.

Med § 2, stk. 2, er der givet Fondsrådet mulighed for at fastsætte regler om, at nærmere bestemte instrumenter undtages fra loven.

Rådet kan således fastlægge den nærmere afgrænsning af de værdipapirer, som er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 til 12, og Rådet har med stk. 2 også mulighed for at begrænse anvendelsen af loven i relation til de værdipapirer, som er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 til 11. Med den foreslåede formulering er det